

[Finansministeren.]

nu synes man vil ind til, uden at der er nogen rimelig grund dertil. Der ligger stadig væk i udtrykket „rimelig grund“, at der skal være en rimelig ligningsmæssig grund. Det, det drejer sig om her, er i øvrigt forretninger; det er erhvervsvirksomhedernes regnskaber, det drejer sig om.

Det er ikke sådan, at man kan gå ind til hvem som helst og forlange at se regnskaberne. For det første er det de erhvervsdrivendes regnskaber, for det andet skal der være rimelig grund dertil. Det skal f. eks. være led i en krydsrevision, og det bliver jo stort set accepteret, hvad der også er rimeligt. Det, vi taler om, er kun de ganske særlige tilfælde, hvor en virksomhedsleder benytter sig af denne grundlovsregel om, at der skal være en retskendelse, for at man kan komme ind, og så nægter adgang, så politiet skal medvirke og man skal have denne retskendelse. Det er kun i disse tilfælde, der er problemer, og disse tilfælde vil normalt netop optræde i forbindelse med, skal vi sige uheldige eksemplarer af skatteyderracen. Det kan selvfølgelig også være et menneske, der bare siger: „Jeg vil holde på min ret, jeg skal se denne kendelse.“ Men det vil mest være de andre tilfælde. Jeg synes ikke, vi skal gå for langt her i dag, men tage disse spørgsmål op i udvalget og se på dem. Jeg vil i hvert fald ikke låse mig fast på noget bestemt her i dag. Jeg mener ikke, man kan sige, at jeg er løbet fra noget. Det står i bemærkningerne, og det drejer sig kun om retskendelsen, ikke om alle de andre ting. Som sagt: kan vi finde ud af noget, sådan at vi kan få systemet til at køre, er det godt. Jeg skal ikke nævne navne, men vi kan jo ikke, hvor det drejer sig om store beløb, have, at skatteydere virkelig kan, bære sig sådan ad, at man ikke kan få den kontrol på dem, som vi alle sammen ønsker. Det kan ikke være rigtigt.

Vi må så se på, om det kan gøres inden for det nuværende system eller ikke. Jeg har forstået debatten her i dag sådan, at der stort set er enighed om, at vi skal sikre sam-

fundet i disse tilfælde. Vi skal også sikre borgerne. Jeg tror, jeg sagde i 1967, at jeg selv tillægger grundlovens § 72 meget stor betydning. Vi skal også passe på, at vi ikke unødigt går uden om den hensigt, som er nedlagt i grundlovens § 72. Men det vil jeg gerne drøfte i udvalget.

(Kort bemærkning).

Jens Foged: Ja, finansministeren behøver såmænd ikke at nævne navne, for vi ved godt, hvem han tænker på. Men det, der bringer mig herop, er, at finansministeren siger, at der ikke bliver tale om, at man kan gå ind til hvem som helst. Der skal altså alligevel være en rimelig grund. Der står her i bemærkningerne, at eftersyn på stedet kan ske af hensyn til kontrollen med „andre skatteydere“; der står ikke „andre forretningsdrivende“. Men nu siger finansministeren, at det er andre forretningsdrivende. Ja men lad os så få det præciseret; i bemærkningerne står der „andre skatteydere“, og så kan man altså gå på langs ad gaden.

Finansministeren (Grünbaum): Jeg vil nøjes med at henvise til det, jeg lige har sagt om dette spørgsmål.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagenes overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Hanne Budtz): Jeg foreslår, at lovforslagene henvises til skatte- og afgiftsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om opkrævning af indkomst- og formueskat for personer m. v. (Kildeskat).

(Lovforslaget (nr. 70) findes i tillæg A. sp. 1839, fremsættelsen i tidenden sp. 653).